ँपुत्र चाहाना”

तीन छोरीहरु भए सालपछि साल गर्दै
यो सालपनि फेरी छोरी नै भएकोले
एकदमै निराश भयो उ
सुत्केरी अवस्थामा पनि पत्नीको
सुसार गर्न छोड्यो उसले
एउटी नारीकी के दोष छ ? भन्ने
प्रश्नको जवाफ कहिल्यै खोजेन
दिन प्रति दिन हेला गर्न थाल्यो उसले
पतिलाई देवता समान मान्थिन्
मौन रहन्थिन् सदैव बिचरी
सारा पीडा, कष्ठ लुकाएर राख्थिन् मुटुमा
थाहा पाउन सक्थ्यो कसैले केहि कुरा
ती चन्द्रमा जस्ती मुहारलाई
छेकेको कालो बादलवाट

सुत्केरी अवस्थामा
न त एक चोक्टा मासु खान पाइन् उनीले
न त एक चमच घिउ खान पाइन् उनीले
टर्‍यो त्यही उमालेको चामलको भरमा
शारिरिक अवस्था एकदमै शिथिल भयो
अलिकति पनि मायाको लहरा
लहराउन चाहेन उसले
ँअझै पनि छोरी नै पाउछस् ? यसपालि पनि
छोरी पाइस् भने तलाई सौता भित्राइ दिन्छु ँ
भन्दै कहिले काहि गालि गर्थ्यो उसले
मन छिया छिया हुन्थ्यो विचरीकी
कहिले थ्याच्च पलंगमा
त कहिले भुइमा बस्थिन् उनी
कहिले एकोहोरो आकाशतर्फ त
कहिले एकोहोरो जमिनतर्फ हेरिरहन्थिन् उनी
मनको कुरा मनमा राखी
व्यथा र वेदनाले छट्पटाउदै
एउटा कुनामा बसेर रोहिरहन्थीन् उनी
मुहान फुटेर आएको बाडी झै
ती दुई नयनहरुवाट
आसुंका धाराहरु बगाइरहन्थिन् उनी

केहि महिना पछि फेरी दुई जिउकी भइन्
तर मन कहिले शान्त रहेन उनीकी
पहिला भन्ने गर्थ्यो
ँ दिनु नदिनु ईश्वरको हातमा छ ँ
तर जब बढि पुत्र चाहाना भो उसलाई
भुल्यो त्यो कुरा
सारा दोष लगाइरहन्थ्यो
ती र्निदोष, अन्जान नारि माथि उसले
आमालाई नै वढि पुत्र चाहाना हुन्छ भन्ने भावना
कहिले बुझ्ने प्रयास गरेन उसले

एक्कासी आज वादलहरु फाटी चन्द्रमा निस्के जस्तो
वरिपरिका रुखहरुमा नया पालुवा पलाए जस्तो
त्यो विहानी एउटा आश्चर्यजनक सुनौलो घामको
किरण लिएर आए जस्तो भएकोछ उसलाई
हर्षले कता कता भुइमा खुट्टा नभए जस्तो
अति प्रफुलित मुद्रामा छ उ
मीठो मुस्कान दिदै पत्निलाई म्वाई खाइरहेकोछ उ
कहिल्यै नगरेको माया आज गरिरहेछ उ
हर्षले घरि हास्थिन् त घरि रुन्थिन् विचरी
छेउमा खेलिरहेको थियो एउटा सानो छोरो

n]vs - lxdfn /fO{